

**"Euroopan unioni on
vedenjakajalla."**

Olli Salin, sivu 2

**"Näemme EU:n olevan
lähitulevaisuudessa
kuolinkourituksissa."**

Lea Launokari TEAMin kokouksesta, sivu 4

VAIH'TOIEHTO

EU:MI

4/2011

**EU-tontut ovat
jälleen liikkeellä...**

P Ä Ä K I R J O I T U S

Euroopan unioni vedenjakajalla

Päättävä vuosi on ollut mielenkiintoinen kaikille Euroopan unionin kehitystä seuranneille. Vuosi alkoi Viron liittymisellä euroalueeseen. Sen jälkeen jatkettiin enemmän tai vähemmän epävarmoissa tunnelmissa samaisen valuutta-alueen hajoamista ounasteltaessa. Eurokriisin vaikutus maamme kansantalouteen nousi keskeiseksi puheenaiheeksi keväisten eduskuntavaalien myötä. Poliittinen linja ei kuitenkaan muuttunut, vaan nyt euron pelastamisen varjolla ajetaan yhä syvemmälle menevää ja epädemokraattisempia piirteitä saavaa euroalueen integraatiota.

Toistuvat uutiset euroalueen kriisin uusista käännteistä, johtavien poliitikkojen sekavat ja ristiriitaiset lausunnot sekä yleinen tunne koko tilanteen hallitsemattomuudesta ovat saattaneet kansalaiset hämilleen ja jopa paniikin partaalle. Teknokraattien kapulakieli ja poliitikkojen kiertoilmaisut yhdistettynä epävarmoihin tulevaisuudennäkymiin vaarantavat jo ihmisten mielenterveyden, kuten Helsingin apulaiskaupunginjohtaja ja psykologi Pekka Sauri (YLE 27.11.11) totesi Kuusamossa pitämässään seminaarilustuksessa.

Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus varautuu työntäyteiseen tulevaan vuoteen. Kansalaisjärjestöjen yhteistyötä on kehitettävä, EU-kriittistä tiedotusta parannettava ja ennen kaikkea jäsenten omaa aktiivisuutta kannustettava sekä tuettava. Onkin ollut ilahduttavaa huomata, että uusia ja nuorempia jäseniä on tullut mukaan VEU:n toimintaan.

Suunnittelemme ensi kevääälle kurssia, jolla perehdytään EU:n toimintaan kriittisestä näkökulmasta. Ilmoitus löytyy tästä lehdestä. Pyydän kaikkia kurssista kiinnostuneita ilmaisemaan alustavan mielenkiintonsa ja näin varmistamaan sen toteutumisen.

Tätä kirjoitettaessa on eduskunnassa vireillä välikysymys, jossa tiedustellaan Suomen eurosta eroamisen kustannuksia. Aihe on enemmän kuin ajankohtainen.

Siihen liittyen VEU on päättänyt jatkaa kesällä käyntiin polkaistua nimienkeruukampanjaa kansanäänestyksen järjestämiseksi Suomen jäsenyydestä euroalueessa. Allekirjoita itse ja kerää lisää nimiä.

Hyvä VEU:n jäsen!

Kiitän kuluneesta vuodesta ja toivon menestystä tulevalle.

Uskon että alkava vuosi osoittautuu vedenjakajaksi koko Euroopan unionin kehitystä silmällä pitäen. Meillä, sinulla ja minulla, on vastuu ja velvollisuus siitä, mihin suuntaan Suomea ja Eurooppaa rakennetaan. Tule mukaan yhteisiin talkoisiin!

Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry:n puheenjohtaja
Olli Salin

T A P A H T U M I A

Vaihtoehto EU:lle tiedotuskeskus ry valmistelee keväälle 2012 luentosarjaa teemalla **"Kriittinen EU:n toiminnan tarkastelu"**. Ensimmäinen kurssi on tarkoitus pitää pääkaupunkiseudulla, mutta kokemuksen karttuessa saman opinto-ohjelman toivotaan kiertävän myös ympäri maata. Kurssista kiinnostuneita pyydetään ottamaan yhteyttä VEU:n toimistoon joko sähköpostilla tai kirjeitse.

Huom! Kurssin muoto, tarkemmat tiedot ja pitopaikka ovat vielä työn alla. Nyt kartoitetaan kiinnostuneiden määrää, joten mielenkiinnon ilmaiseminen on tärkeää kurssin toteutumiselle.

Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry
Mäkelänkatu 15 00550 Helsinki
veu@co.inet.fi

Toreilla tapahtui 15.10. lue lisää s. 6.

KUVA: HANNU VÄISÄNEN

Vaihtoehto EU:lle tiedotuskeskus ry on myös Facebookissa

VAIHTOEHTO EU:LLE -lehti

Päätoimittaja: Olli Salin ♦ Julkaisija: Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry - VEU ♦ Postiosoite: Mäkelänkatu 15, 00550 Helsinki ♦ Puhelin: (09) 682 3422 ♦ Sähköposti: veu@co.inet.fi ♦ Pankki: Sampo 800015-926663 ♦ Taitto: Asmo Koste ♦ Paino: Satakunnan painotuote

KUVA: TOIVO KOIVISTO

Lobbarit saamassa jälleen EKP:n pääjohtajuuden

EKP:n pääjohtajan olisi syytä irtautua välittävästi talousalan painostusryhmistä.

Onko oikein, että keskuspankkien johtajien on oltava sellaisten lobbaus- tai ajatushautomoiden jäseniä, joissa he tapaavat liikepankkien toimitusjohtajia saadakseen neuvoja pankkisääntelyn toteuttamiseksi? Eikö se ole ongelmallista, että pankkiirit vaihtavat työpaikkaansa julkisen ja yksityisen sektorin välillä?

Nämä kaksi kysymystä on syytä nostaa esille nyt, kun Jean-Claude Trichet on luovuttanut paikkansa Euroopan keskuspankin johtajana Mario Draghille. Draghi on Goldman Sachs Internationalin entinen varapääjohtaja, mutta hän myös kansainvälisten pankkiirien elitistisen klubin, the Group of Thirty (30:n Ryhmä), jäsen –samoin kuin Trichet.

The Group of Thirty on "vanhempien yksityis- ja julkisen sektorin sekä tiedemaailman edustajien" toimielin, joka on perustettu v. 1978 "tutkimaan julkisen ja yksityisen sektorin päätöksenteon seurauksia kansainvälisesti ja vertailemaan niitä vaihtoehtoja, joita on tarjolla markkinatoimijoille ja poliitikoille".

Ottaen huomioon nykyisen eurokriisin -suuren liikepankkien pelastusoperaation- ja käynnissä olevan keskustelun pankkien toiminnan säätelystä finanssikriisin varjossa, pitäisi olla itsestään selvää, että varmistettaisiin Euroopan keskuspankin pääjohtajan riippumattomuuden säilyminen. Hänen ei tulisi sekaantua millään tavoin painostusryhmiin jotka ajavat liikepankkien etuja.

Pitäisikö tämän rajoituksen koskea myös jäsenyyttä Group of Thirty-klubissa?

Harvojen ja valittujen kerho

Trichet ja Draghi kuuluvat klubiin, jossa on edustettuna suurimmista suurimpien pankkien pääjohtajat. Ryhmän puheenjohtajana toimii Jacob Frenkel JP Morgan Chasesta ja hän esiintyy usein klubin julkisena

edustajana. Muita jäseniä ovat mm. E. Gerald Corrigan Goldman Sachista, Guillermo de la Dehesa Romero Grupo Santanderista, David Walker Morgan Stanleyesta ja huomattava joukko keskuspankkien johtajia ympäri maailmaa.

Jacques de Larosiere, Trichetin hyvä ystävä, on myös jäsen. Hänet tunnetaan ehkä parhaiten pankkiirina, joka johti EU:n v. 2008-2009 asettamaa työryhmää finanssikriisin asettamien haasteiden ratkaisemiseksi ja joka pian tämän jälkeen siirtyi yksityisen IIF:n (Institute of International Finance) palvelukseen. IIF:ssä hän pyrki kaikin tavoin vesittämään yhteisesti sovitun kansainvälisen pankkisääntelyn (Basel III) toimeenpanoa Euroopan unionin alueella.

Trichet esittelee mielellään saamiaan kunnianosoituksia Euroopan keskuspankin internet-sivuilla, mutta maininta Group of Thirty:n jäsenenä on päässyt oudosti unohtumaan.

Painostusryhmä?

Tutkijat jotka ovat tarkastelleet Group of Thirty:n asemaa, näkevät siinä kaikki painostusryhmän ominaisuudet. Sitä kuvataan "yksityispuolen organisaatioksi, jolla on ollut huomattava vaikutus rahoitusalan sääntöuudistuksista käytyjen keskustelujen lopputuloksiin viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana".

"Se on varsin ainutlaatuinen muodostelma, sillä mukana on jäseniä niin finanssisektorin julkiselta kuin yksityiseltä puolelta ja tämä on tehty täysin avoimesti", toteaa Eleni Tsingou Kööpenhaminan Kauppaoppilaitokselta, jossa hän on tutkinut klubia jo useita vuosia.

"Se on muuttunut finanssikriisin seurauksena, mutta suurimman osan olemassaoloajastaan ryhmä on toiminut sellaisessa ympäristössä, jossa kukaan ei ha-

vainnut mitään ongelmaa markkinasäätelijöiden ja yksityisen finanssialan toimijoiden läheisissä suhteissa, kun uusia sääntöjä valmisteltiin". Eleni Tsingou korostaa sitä, että klubin työ jakaantuu kahteen osaan.

"Group of Thirty toimii kahdella tasolla; julkinen työ tapahtuu raporttien kautta ja sitten on jäsenten kokoontumisia, joissa he voivat keskustella asioista luottamuksellisesti keskenään. Näin sillä säilyy klubimainen luonne."

Vaikutus pankkijärjestelmän säätelyyn

Ryhmä itse määrittelee itsensä siten, että se "vaikuttaa nykyisen ja tulevan globaalin finanssisektorin rakenteeseen tuottamalla toimeenpantavia ehdotuksia suoraan yksityisille ja julkisille toimijoille".

Tämä merkittävä vaikutus pitää sisällään Basel II pankkisääntelyohjeistuksen, joka petti surkeasti v. 2008. Basel II:en neuvotteluvaiheessa Group of Thirty asettui tukemaan alan suurinta yksityistä painostusryhmää IIF:ää, joka ajoi finanssialan systeemiriskien hallintaa ns. "value-at-risk" ("lisääarvoa riskillä") periaatteella. Tätä järjestelyä pidetään nyt yleisesti eräänä alan merkittävimpinä epäonnistumisena ja sen suorana seurauksena v. 2008 finanssikriisiä.

"Tästä (finanssikriisi) seurannut kurjuus on herättänyt paljon keskustelua,

jopa alan sisällä, siitä kuinka yleisesti levinnyt riippuvuus "lisääarvoa riskillä"-periaatteeseen oli kauhea erehdys. Loppujen lopuksi vaarat joita tällä tavoin arvioitiin jättivät huomioimatta sen kaikkein suurimman eli mahdollisuuden koko finanssisektorin kaatumiseen", kirjoitti New York Times alkuvuodesta 2009.

Tarkasti vaalittu riippumattomuus

Klubin jäsenistö ei ole juuri vaihtunut vuosien varrella, eikä ole mitään syytä uskoa sen roolinkaan muuttuneen. Eli kun Draghi vastaanotti Euroopan keskuspankin pääjohtajuuden, hänen riippumattomuutensa on syytä kyseenalaistaa. Euroopan keskuspankin riippumattomuus on ollut korostetun tärkeää sen perustamisesta lähtien. Perustamissopimuksen 130:s artikla toteaa:

"EKP, samoin kuin jäsenmaiden keskuspankit tai pankin päätöksentekielimen jäsenet, eivät ole oikeutettuja hakemaan tai ottamaan vastaan neuvoja EU:n instituutioilta tai toimijoilta, miltään EU:n jäsenmaan hallitukselta tai miltään muultakaan taholta."

Tämä otetaan tarkasti huomioon silloin kun joku jäsenmaa pyrkii vaikuttamaan pankin päätöksiin. On todella outoa miksi kukaan ei näytä kyseenalaistavan sitä, että yksityisillä painostusryhmillä on saat- tanut olla merkittävä vaiku-

Euroopan keskuspankin johtaja Mario Draghi.

tus Euroopan keskuspankin korkeimpaan johtoon.

Draghin tulisi erota

EKP:n pääjohtajan valinnan yhteydessä Draghin aikaisempi työsuhde Goldman Sachsiin nousi esille ja herätti kysymyksiä siitä voisiko tämä olla ongelma. Monien hämmästykseksi, jos ei huvitukseksi, Draghin ystävät todistivat, että hänen roolinsa Goldman Sachs Internationalin varapääjohtajana rajoittui lähinnä neuvonantajaksi. Draghi jätti tehtävänsä Goldman Sachsiin kuusi vuotta sitten. Nyt kun hänestä on tullut EKP:n pääjohtaja, Group of Thirty voi edelleen luottaa Draghiin ja hänen nimeensä yrityksissään vaikuttaa finanssialan säätelyyn. Jos ja kun Group of Thirty:n arvovaltaa käytetään finanssi- piirien voimien vahvistamiseksi päätöksenteossa, myös Draghin nimi kytkeytyy tällaisiin tavoitteisiin.

Draghin tulisi erota Group of Thirty:n jäsenyydestä ja osoittaa näin halukkuutensa avata uusi jakso EKP:n historiassa. Sellainen aika-kausi, jossa pyöröovi yksityisen ja julkisen pankkitoiminnan välillä ei rullaisi yhtä kitkattomasti kuin nykyään. On täysin kestävä tontta, että lähtökohtaisesti riippumattoman instituution pääjohtaja on jäsenenä ryhmässä, joka on ajanut finanssisektorin yksityisten toimijoiden intressejä.

(Corporate Europe Observatory)

Corporate Europe Observatory (CEO)

Corporate Europe Observatory (CEO) on tutkimus- ja toimintaryhmä, joka toimii paljastukseen ja haastaakseen sen etuoikeutetun pääsyn ja vaikutuksen, joista yritykset sekä niiden painostusryhmät pääsevät osallisiksi EU:n päätöksenteossa. Tämä yritysmaailman vaikutus EU:n päätöksentekielimiin johtaa sosiaalisen epäoikeudenmukaisuuden kasvuun ja kiihdyttää ympäristön tuhoutumis-

ta maailmanlaajuisesti. Yritysvallan vähentäminen ja "viherpesun" paljastaminen ovat keskeisiä elementtejä, kun tartutaan globaalin talouden todellisiin haasteisiin, joita ovat mm. köyhyys, ilmastonmuutos, sosiaalinen epäoikeudenmukaisuus, nälänhädät ja ympäristön tila.

Corporate Europe Observatory toimii yhteistyössä julkisyhteisöjen ja sosiaalisten liikkeiden kanssa, niin

Euroopan sisällä kuin sen ulkopuolellakin, kehittääkseen vaihtoehtoja yrityselämän ylivallalle.

Corporate Europe Observatory on Hollannissa rekisteröity voittoa tavoittelematon säätiö, jonka toimisto sijaitsee Brysselissä. CEO:n web-sivut:

www.corporateeurope.org

VEU:n varapuheenjohtaja Thomas Wallgren kuuluu Corporate Europe Observatoryn hallitukseen.

Kansanäänestyksiä ja kampanjoita

TEAMin vuosikokous pidettiin Lontoossa 30.9. – 1.10.2011.

TTEAMin hallituksen kokous ja vuosikokous 2011 pidettiin Lontoossa syys-lokakuun vaihteessa. Hallituksen kokouksen jälkeen osanottajat osallistuivat Get Britain Out (entinen The Anti-Common Market League) (1) järjestön 50 –vuotisjuhlaan New Cavendish Clubilla Lontoon Cityssä. Oli perjantai-ilta ja mieleeni nousi seitsemänkymmenluvun puoliväli, kun olin Lontoossa harjoittelijana pankissa ja joka perjantai-ilta kaikki työntekijät menivät jonkun Clubin kautta kotiin.

Get Britain Out on yksi vanhimmista EU:ta vastustavista järjestöistä Britanniassa. Siitä huolimatta, että järjestö on vanha saa se jatkuvasti uusia, nuoria jäseniä. Get Britain Out on uusi nettisivunsa ja kehittänyt tänä vuonna EU-kriittisen virtuaali filmifestivaalin (2).

Britanniassa toimii useita Euroopan Unionia vastustavia järjestöjä ja liikkeitä. Democracy Momevent vaatii kansanäänestystä Britannian EU jäsenyydestä. Järjestön kampanja The People's Pledge vaatii äänestäjiä äänestämään ainostaan sellaista parlamenttiedokasta, joka vaatii eroa EU:sta.

TTEAMin varsinainen vuosikokous lauantaina päätti, että puheenjohtajana jatkaa Patricia McKenna Irlannista ja rahastonhoitajana Lave Knud Broch Tanskasta. Kokous valitsi hallitukseen seuraavat henkilöt: Stewart Coster Britanniasta, Norjasta Helle Hagenau, Sigrid Heiberg ja Karoline Runestad, Dora Debeljak Sloveniasta, Alain Bournazel Rankasta, Ingela Märtensson Ruotsista, Luise Hemmer-Pihl Tanskasta ja Olli Salin Suomesta. Vuosikokouksessa kuultiin myös ajankohtaiset raportit eri maista.

Todettiin, että ensi vuoden vuosikokouksen ajankohta voisi olla keväällä ja yhdessä jonkun isomman tapahtuman kanssa, jot-

Edward Spalton, Sigrid Heidber, Patricia McKenna ja Lave Broch

ta saataisiin myös median huomio. Tanska voisi olla mahdollinen kokouspaikka, koska siellä järjestetään ensi vuonna kansanäänestys EU:n militarisoinnista ja EU:n oikeuspolitiikasta. Tosin kansanäänestyksen ajankohta ei ole voitu tai haluttu vielä lyödä lukkoon, koska vuoden alkupuolella Tanska toimii EU:n puheenjohtajanaan.

Vuosikokouksen jälkeen oli TEAM yhdessä EU-demokraattien kanssa järjestänyt seminaarin, jossa käsiteltiin talouskriisiä ja euroa sekä pohdittiin tulevaisuusnäkömiä. Pääpuhujina olivat Anthony Coughlan, sosiaalipolitiikan emerituslehtori Dublinin Trinity Collegesta ja National Platformin puheenjohtaja Irlannista sekä Edward Spalton, Campaign for an Independent Britainin varapuheenjohtaja.

Spalton oli iloinen siitä, että Euroopassa löytyy laajaa liikehdintää, joka vaatii demokratian palauttamista. Hän ei uskonut, että EU:ta voidaan uudistaa tai muuttaa. EU on kaikkine säädöksineen tuhattava kokonaan, hän totesi. Sensijaan on luotava toimivat talous- ja kauppasuhteet mukaellen EFTA sopimusta. Spalton on sitä mieltä, että jokainen yksityinen valtio voi luoda omat säännöksensä koskien kaupan ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta samoin myös palveluiden, talou-

den ja ihmisten liikkuvuutta. Benelux-maiden entinen sopimus voisi olla mallina.

Spalton sanoi, että Eurooppa ei ole epäonnistunut vaan että EU on kokonaisuudessaan aivan kauhea laitos. Hän on sitä mieltä, että EU päättyy jossain vaiheessa ja demokraattiset valtiot selviävät kaikin muodoin paremmin kuin jätäkää, ylhäältäpäin ohjattu autoritääriinen rakenne.

Näemme EU:n olevan lähitulevaisuudessa kuolinkourituksissa, lopetti Edward Spalton esitelmänsä.

Anthony Coughlan käsittelee puheessaan talouskriisiä ja euroa. Irlan-

ti on yksi 17. euromaasta ja se joutuu myös Kreikan, Italian, Espanjan, Portugalin jne. maksumieheksi. Coughlan kysyi seminaarin osanottajilta missä EU maassa oli korkein taloudellinen kasvu viime vuonna?

Vastaus oli Ruotsi, jossa kasvua oli peräti 5,5 % ja onnellisesti Ruotsi ei ole liittynyt euroon. Anthony Coughlan näkee ainoastaan kaksi pitkän tähtäimen mahdollisuutta selviytyä tämänhetkisestä talouskriisistä. Joko euroalueen hajoittaminen tai liittovaltion kehittyminen. Tämän kriisin aikana on tuotu esille EU:n valtiovarainministeriön perustamista, verojen keruuta

jne. Niiden päättäjien, jotka tällaisia esittävät on muistettava, että kansalaiset eivät tue Saksa-Ranskan ajamaa EU:n talouspolitiikkaa. EU:ssa miljoonat ihmiset kärsivät, hakevat epätoivoisesti töitä ja yrittävät selviytyä jokapäiväisestä elämästä, pinnan alla kiehuu.

Coughlan muistutti, että historiassa on monia esimerkkejä jossa valuuttanionit ovat epäonnistuneet siitä huolimatta että ne ovat olleet sekä talous- että poliittisia liittoja. Missä nyt on Neuvostoliiton rupla, Jugoslavian dinari, Itävalta-Unkarin thaleri?

Meidän kaikkien on työskenneltävä yhteistyössä kohti demokraattisia itenäisiä valtiota, ja luopua ajatuksesta muuttaa EU suurvallaksi Saksa-Ranskan hegemonian hallitessa ja jossa pienet jäsenvaltiot toimisivat vain hyväpalkkaisten apulaisina.

Seminaarin vetäjänä toimi TEAMin puheenjohtaja Patricia McKenna.

Lea Launokari
VEU:n hallituksen jäsen

1. Facebook sivusto: <http://www.facebook.com/pages/Get-Britain-OUT-of-the-EU/136101146405483?sk=wall&filter=2>

2. <http://cibfilmfestival.org>

Demokratian puolustajien verkosto

TEAM on tiedotusverkosto joka yhdistää 49 järjestöä, poliittisia puolueita ja kansanliikkeitä, 18:ssa Euroopalaisessa valtiossa. Siihen kuuluu demokraattisia ja antirasistisia järjestöjä poliittisen puoluekartan laidasta laitaan. Yhdistävänä tekijänä toimii usko demokratian perusteisiin eli vaatimus edustuksellisesta hallinnosta, kansalaisten osallistumisen oikeudesta, läpinäkyvyydestä, vastuullisuudesta ja vapaasta sekä rehellisestä julkisesta keskustelusta.

Hallituspaikka TEAMissa on rajattu kahteen peräkkäiseen vuoteen. Lea Launokarin kaksivuotinen kausi TEAMin hallituksessa päättyy ja uutena edustajana jatkaa VEU:n puheenjohtaja Olli Salin.

TEAM - Euroopan EU-kriittisten liikkeiden allianssi (<http://www.teameurope.info>)

NELJÄ SYYTTÄ VASTUSTAA EUROA

Tanska ja Ruotsi eivät ole liittyneet euroalueeseen. Kummasakin maassa järjestettiin kansanäänestys jäsenyydestä – ja molemmissa maissa äänestäjät päättivät pysytellä valuuttaunionin ulkopuolella. Tämä artikkeli esittelee ne argumentit, joilla liittymistä vastustaneet perustelivat kantojaan. Samat perustelut olivat esillä Suomessakin, mutta päätös liittymisestä tehtiin ilman kansalaisten mielipiteen kuulemistä. Euro on kriisissä ja pitkälti juuri alla esitetyistä syistä.

Demokratia

"EKP, samoin kuin jäsenmaiden keskuspankit tai pankin päätöksentekoelementtien jäsenet, eivät ole oikeutettuja hakemaan tai ottamaan vastaan uusia EU:n instituutioita tai toimijoita, miltään EU:n jäsenmaan hallitukselta tai miltään muultakaan taholta." (artikkeli 108, EU:n perussopimus)

Euroon liittyminen on päätösvallan luovuttamista yhä etäisemmälle ja suljetummalle päätöksentekojärjestelmälle eli Euroopan Keskuspankille. EKP:ssä on kaikkien jäsenmaiden edustajat, mutta he eivät ole vastuussa tekemistään päätöksistä kotimaalleen tai kansallisille parlamenteilleen. EKP on itsenäinen toimija, jossa avoimuus ja läpinäkyvyys toteutuu huonosti.

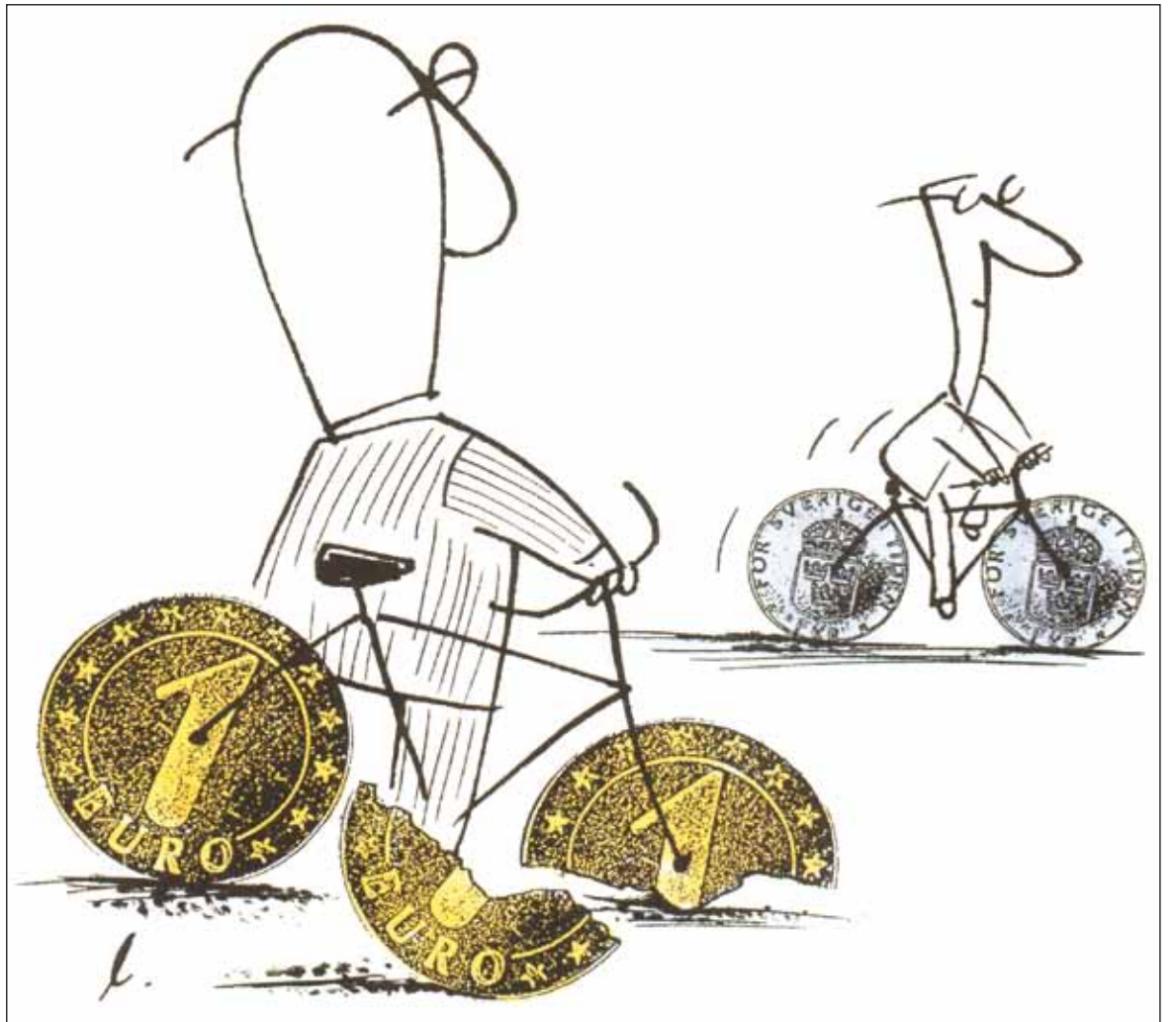
Tanskan Kyllä-puolen argumentti oli: "Meidän on istuttava niissä pöydissä, joissa päätökset tehdään." Mutta tärkein kysymys onkin: Mistä "meistä" he oikein puhuvat? Ei kansalaisille tarjota edustusta EKP:ssä vaan jäsenmaiden pankkiireille. Useilla kansallisilla keskuspankeilla on huomattavaa liikkumatilaa josta on päätetty jäsenmaiden omalla lainsäädännöllä ja sitä voi muuttaa maan parlamentti tahtonsa mukaan. EKP:n toiminnan muuttaminen on sen sijaan tehty käytännössä liki mahdottomaksi ilman täysin uuden sopimuksen neuvottelemista ja sen voimaan saattaminen vaatisi kaikkien EU:n jäsenmaiden hyväksyntää. Euroalueeseen liittyminen rajoittaa kansallista liikkumavaraa myös muilla alueilla ja siirtää syrjään talouspolitiikan kansalliset tavoitteet.

Nämä rajoitukset voivat olla merkittävä haittatekijä silloin, kun kansallinen talous kohtaa muusta euroalueesta poikkeavia haasteita. Jos valtio rikkoo euron kriteerejä se voi joutua taloudellisten rankaisutoimien kohteeksi ja raskaiden sakkojen maksajaksi.

Hyvinvointi

"Yhteiseurooppalainen valuutta johtaa jäsenvaltioiden luopumiseen itsenäisestä päätöksenteosta koskien taloutta ja palkkoja, samoin kuin rahapolitiikkaa... On harhakuva kuvitella, että jäsenmaat voisivat säilyttää itsenäisen veropolitiikkansa." (Hans Tietmeyer, Bundesbankin johtaja 1991)

Euroopan rahaliiton periaatteellisena päämääränä on pitää inflaatio kurissa, mutta huoli työllisyyden säilymisestä tai talouskasvusta tai sosiaaliturvan kehittämisestä tai koulutuksen saatavuudesta, eivät vaivaa talousunionia. Saavuttaakseen eurokriteerit useat maat ovat leikanneet julkista kulutusta yhteiskunnan huono-osaisten kustannuksella ja luopuneet mm. YK:n asettamasta 0,7% osuudesta BKT:stä kehitysapuun. Euro ei ole toistaiseksi osoittautunut menestyksekkääksi hyvinvoinnin luojaksi. Päinvastoin, euron käyttöön otto on johtanut huomattavaan hintojen nousuun ja jos asialainen halpatuotanto ei olisi osaltaan kompensoinut tapahtunutta, olisi keskimääräinen hintojen nousu ollut vieläkin nopeampaa. Pitkällä aikavälillä yhteisvaluutta vaatii toimiakseen yhteistä

talouspolitiikkaa. Tämä tarkoittaa yleiseurooppalaisia veroja ja näin ollen keskittyä sosiaalipolitiikkaa. Tällainen EU-tason sosiaalipolitiikka murentaa Pohjoismaista mallia ja johtaa "yksityisen riskin" yhteiskuntaan, jossa rikkaat voivat turvata hyvinvointinsa henkilökohtaisilla vakuutusilla, kun taas keskiluokka ja köyhät joutuvat tyytymään lähes olemattomaan sosiaaliturvaan.

Talous

Vuonna 2005 kansainvälinen finanssiyritys JP Morgan päätteli, että on olemassa suuri riski, ettei EMU:a tai euroaluetta ole enää olemassa kymmenen vuoden kuluttua. (Jylland-Posten 20/9-2005)

JP Morganin kanta oli, että todennäköisesti jotkut maat jättävät euroalueen ja totesi että ne edut, joilla valuuttaunionia perustettiin eivät ole realisoituneet läheskään toivotulla tavalla. Myös EU komission pu-

heenjohtajan Jose Barroson taloudellinen neuvonantaja, professori Paul de Grauwe, väittää että euro on ollut haitaksi Italian talouskehitykselle ja ilman eurooppalaista "poliittista liittoa" euro romahtaa kymmenen, kahdenkymmene vuoden sisällä (De Morgen 18/3-2006, Belgia).

Rajoittamalla valtion taloudellista liikkumavaraa luopumalla omasta valuuttasta, tekee maasta taloudellisesti joustamattoman silloin kun se kohtaa sellaisia rakenteellisia haasteita, jotka kohdistuvat yksinomaan yhteen jäsenmaahan, mutta eivät vaikuta euroalueeseen muihin kansantalouksiin. Jos valtio näin menettää mahdollisuuden parantaa kilpailukykyään devalvoimalla tai ei pysty taantumassa elvyttämään taloutaan päästämällä budjettiin alijäämäiseksi, niin se on luopunut kaikista niistä työkaluista, jotka ovat itsenäisen valtiojohtoon käytettävissä kansalaisten hyvinvoinnin turvaamiseksi. Jäl-

jelle jäävät vaihtoehdot ovat pääasiassa seuraavat:

- lähettää työttömät ulkomaille paremman toimeentulon toivossa
- leikata palkkoja ja sosiaali-etuuksia
- nostaa veroja

Työttömyyden ulkoistaminen muihin jäsenmaihin aiheuttaa ongelmia niin kielimuurin kuin työttömyyden itsensä haluttomuudesta jättää perheensä ja ystävät. Toinen vaara on se, että maastamuuttajat ovat usein parhaiten koulutettuja ja päteviä oman alansa osajia, kun taas kotiin jäävillä on huonommat valmiudet selviytyä työelämässä. Palkkojen ja sosiaalietujen leikkaus sekä veron korotukset ovat ainoita todellisia vaihtoehtoja monille euroalueen hallituksille. Tämä taas ei edistä sellaisen vahvan talouden rakentamista, jossa ihmiset viihtyisivät ja kokisivat sen turvalliseksi. Tämä saattaa johtaa uusien ongelmien kasaantumiseen.

seen, kuten Ranskan mella-
kat vuonna 2006 osoittivat.

Eräs perusongelmista eu-
roalueella on ettei yhtenä-
nen lainakorko kohtele jä-
senmaita tasapuolisesti. Lai-
nakorko on aina joko liian
korkea joillekin maille tai
liian matala toisille. Voi väit-
tää, että viime vuosina (en-
nen v. 2008 suom. huom.)
korot ovat olleet liian korke-
at Saksalle, joka kamppailee
5 miljoonan suurtyöttömyy-
den kanssa, kun taas Irlan-
nille ne ovat olleet liian ma-
talat talousbuumin olosuh-
teissa. Loppujen lopuksi on
vaikea löytää hyviä peruste-
luta euron puolesta.

Kaksi "parasta" tanskalais-
ten eurokannattajien esittä-
mää ovat:

- Ihmiset säästävät valuuta-
n vaihtokuluissa –ne kun
jäävät pois euroalueella.
- Hintavertailu on helpom-
paa euroalueella

Näissä väittämässä on to-
tuuden siemen, mutta ne
vaikuttavat varsin keveiltä
jos niitä verrataan euron ai-
heuttamiin talouspoliittisiin

seuraamuksiin. Voit toki lo-
mailla toisessa euroalueen
maassa kolme-neljä viik-
koa vuodessa, mutta lopun
aikaa vietät maassa, jonka
korkotasoon tai valuutan ar-
voon sinulla ei ole mitään
sanomista. Monet käyttävät
matkoillaan VISA-korttia,
joten valuutanvaihtokulu-
ja ei edes muodostu. Inter-
netkaupoissa on yleensä va-
luuttalaskintoiminto, joten
hintavertailu onnistuu mai-
niosti huolimatta maksami-
seen käytettävästä valuutas-
ta.

Ei Euroopan Yhdysvalloille

"Historiasta ei löydy esimerk-
kiä kestävästä valuuttaunioni-
sta, joka ei olisi ollut sidot-
tu yhteen valtioon." (Otmar
Issing, Bundesbankin talous-
neuvoston pääekonomisti v.
1991)

"Meillä on jo liitto. 12 euron
käyttöönottavaa maata on jo
luopunut osasta suverenitee-
tistään, itsenäisestä rahapo-
liitikasta, ja luoneet valuuta-
unionin –ja se on ensi askel
kohti liittovaltiota."

(Saksan ulkoministeri Joschka
Fischer, Financial Times 7/7-
2000)

On itsestään selvää, että jos
sinulla on yhteinen valuutta,
niin silloin muillakin alueilla
voidaan harjoittaa yhtenäistä
politiikkaa. Sanon usein: Jos
meillä on yhteinen valuuttaa,
niin miksei myös tulevaisuu-
dessa yhteistä armeijaa? Ne
ovat kansallisen itsenäisyy-
den kaksi peruspilaria."

(Belgian pääministeri Guy
Verhofstadt, The Economist
27/5-2000)

Yllä kirjatut lainaukset
osoittavat, että monet näke-
vät euron ennen muuta poliittisena, ei niinkään talou-
dellisena, projektina ja as-
keleena kohti Euroopan Yh-
dysvaltojen luomista; uutta
supervaltiota ja suurvaltaa.
Tanskassa Kyllä-puoli pyrki
kieltämään tämän kehitys-
kulun mahdollisuuden. Eu-
ron tukijoiden on kuitenkin
vaikea kieltää sitä tosiasiaa,
että oma valuutta on eräs
valtion tunnusmerkki, sam-
oin kuin parlamentti, korkein
oikeus ja lukuisa jouk-

ko symboleja (passi, lippu,
kansallispäivä jne.), armei-
ja, poliisi, yhteinen juridi-
nen pohja ja perustuslaki ja
joissain maissa presidentti.

EU:lla on lähes kaikki it-
senäisen valtion tunnus-
merkit ja ilmeinen halu saa-
da niitä lisää.

Supervaltio herättää uu-
sia kysymyksiä, esim. Mi-
ten taata demokratian toi-
mivuus tällaisessa valtios-
sa ja onko sen olemassaolo
edes hyväksi koko maail-
maa ajatellen?

EU kärsii jo nyt krooni-
sesta demokratiavajeesta ja
EU-parlamentin vaalit osoit-
tavat, että vallan siirtämi-
nen tällaiselle "eduskunnal-
le" ei vahvista demokratiaa.
Osallistuminen Eurovaalei-
hin on ollut hyvin laimeaa
ja 2004 vain 45,6% äänioike-
utetuista käytti tätä mahdol-
lisuutta.(43% - 2009)

Myös kansainväliseltä
katsantokannalta EU-val-
tion perustaminen voi osoit-
tautua ongelmalliseksi.

Suurvalloilla ja superval-
loilla on vähemmän intres-
sejä tukea kansainvälisiä la-
keja ja niiden noudattamista
kuin pienemmällä valtioilla
ja siksi on olemassa vaara,
että EU:kin valitsee voima-
politiikan tien. Tämä ei olisi
hyväksi koko maailman ke-
hitykselle, eikä myöskään
eurooppalaisten etu. Maail-
ma kaipaa järjestelmää, jos-
sa laillisuusperiaate on tär-
keämpi kuin yksittäisen val-
tion edustama voima.

The People's Movement
against EU Delegation in
GUE / NGL

Folkebevaegelsen mod EU
Forenede Europaeiske
Venstrefløj / Nordisk Grøn-
ne Venstre

Vaihtoehto EU:lle vaatii kansanäänestyksen järjestä-
mistä Suomen eurojäsenyydestä.

Tue tavoitettamme ja käy allekirjoittamassa adressi:
http://www.adressit.com/kansaanestys_suomen_ja_senytydesta_euroopan_rahaliitossa

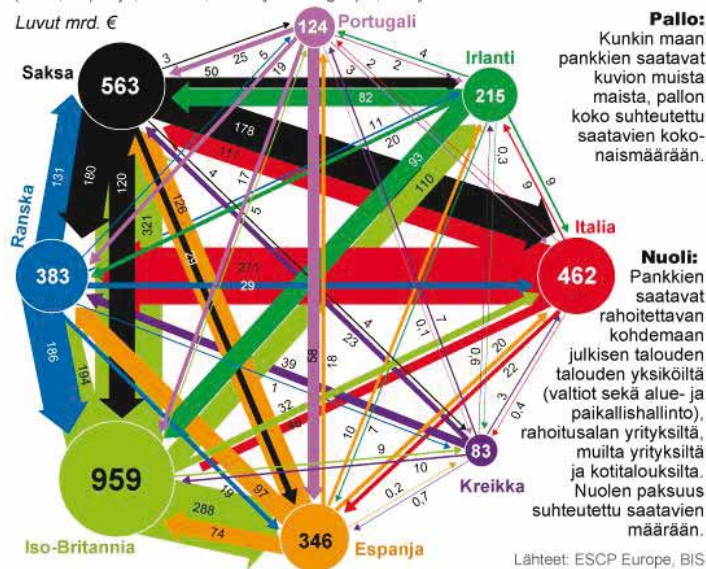
tai printtaa nimenkeruulista VEUn kotisivulta www.veu.fi ja kerää nimiä!

Brittipankit sotkeutuneet pahiten Euroopan velkojen verkkoon

Euroopan velkakiin keskeisten rahoittajamaiden ja ylivelkaisten kriisimaiden keskinäisten saatavien ja vastuiden verkko. Luvut BIS:n kansainvälisestä luottotilastosta 3/2011, muutettu dollareista euroiksi euron dollarikurssilla 1,45.

Suomen pankkien saatavat kuvion maista 8,9 miljardia euroa, josta kriisimaista (Italia, Espanja, Kreikka, Irlanti ja Portugali) 3,4 miljardia euroa.

Luvut mrd. €

ESCP Europe (European School of Management) julkaisema ja oppilaiden valmisteleva tutkimus eurooppalaisten valtioiden ja pankkien velkasi-
toomuksista sekä keskinäisistä lainasuhteista, paljastaa kuinka myös euroalueen ulkopuoliset rahoituslaitokset ovat tiivistä kytkeytyneitä koko EU-alueen talouksiin. Eri-
tyisesti Iso-Britannia nousee esiin euroalueen suurimpana lainoittajana. Sil-
lä on saatavia n. 30 % kai-

kista veloista, kun esim. Suomen osuus jää vaatimattomaan 0,3 %:in. Suomen valtion taloudelliset sitoumukset euron pelastamiseksi ylittävät jo nyt Ison-Britannian vastaavat ja tulevaisuudessa mak-
suuosuus uhkaa vain kasvaa. Saamapuolella pöytä kääntyy; briteille on luvassa yli satakertaiset tulot suomalaisiin verrattuna.

lähde: Taloussanomien / ESCP Europe

Toisenlainen Eurooppa on mahdollinen!

15.10 alkoi Suomessakin eurooppalaisten kansalaisliikkeiden mukainen mielenosoitustoiminta. Turussa VEUn Turun ja Raision ryhmät pistivät kutsut toimintapäivästä muille järjestöille ja viesti levisi kulovalkean tavoin.

Torilla avoin Hyde Park-lava keräsi tavallisia ihmisiä puhumaan tästä sietämättömästä ihmisistä piittaamattomasta politiikasta, joka toimii vain ja ainoastaan markkinoiden sekä kasvotoman kilpailun ehdoilla. Yli 50:ssä puheenvuorossa tehtiin selväksi, että ihmiset huijattiin tuhkimotari-
noilla EUn puolelle. Euroopan taluskriisi nähtiin puheenvuoroissa myös kapitalismin kriisinä, jota ei kapitalismia säättämällä enää korjata. EUn vuotava laiva on niin pahasti ajanut kiville, että jos yksi vuoto saadaan tukitukseksi niin kaksi tulee tilalle.

Helsingin tapahtuma kulki pitkälti samanlaisissa tunnelmissa kuin Turun to-

ritapahtuma; avoin mikrofoni keräsi puhujia jonoksi asti ja vaikka puheenvuorot rajoitettiin kolmeen minuuttiin, riitti mielipiteensä ilmaisevia keskeytymättömänä ketjuna aina puolesta päivästä ilta kuuteen. Tapahtuma oli hieno osoitus eri kansalaisjärjestöjen ja yksittäisten aktivistien yhteistyön hedelmällisyydestä.

Tampereella oli väkeä mukavasti liikkeellä ja mielenilmaus jatkui torivaltauksella paikanpäälle pysty-
teyssä puolijoukkueteltassa. Tunnelma oli intiimi ja kiinnostuneita riitti pitkin päivää ja yötä. Telttaleirejä nousi myös muihin kaupunkeihin.

Kun Suomea liitettiin EU:in luvattiin, että kaikenlaiset taloudenkriisitymät poistuvat tai ovat ainakin paremmin hallittavissa. Nyt meitä VEUn toimijoita syytettiin tiettenkin jälkiviisiksi, kun kaduilla selvitämme ihmisille samoja asioita kuin 25 vuotta sitten...

Meillä VEUn toiminnassa mukana olevilla on tekemistä kädet ja jalat täynnä. Toimintaryhmiä pitää perustaa nyt joka niemeen,notkoon ja saarelmaan ja välittää ihmiselle tietoa, että unionille ja liittovaltiolle on toisenlainenkin vaihtoehto.

Sinä siellä, joka luet tätä lehteä ja tiedät mistä löydät tietoa, ota yhteyttä VEUn toimistoon tai jo alueellasi toimivaan VEUn ryhmään ja tule mukaan toimintaan.

Turun toimintaryhmä Miika-
el Jalonen puh. 046-5202357

Raision toimintaryhmä
Pekka Lundgren puh.050-
5317763 pekka.lundgren@
hotmail.com

Tampereen toimintaryhmä
Reine Lindeman reine.lin-
deman@gmail.com

Vaihtoehto EU:lle Tiedotus-
keskus ry puh. 09-6823422
veu@co.inet.fi

Miksei Sanomat pyydä anteeksi?

Pääkirjoitustoimittaja Paavo Rautio todisteli (HS 15.11.2011) omalla ja Barry Eichengreenin tekstillä, miten vaikeaa ja kallista olisi eurosta eroaminen. Suomalaisen pelottelu tapahtui lähinnä pahasti kuralla olevan pikkuvaltio Kreikan toimiessa tuoreena esimerkkinä.

Rautiolta jää tekemättä pari johtopäätöstä. Ensinnäkin jää pyytämättä anteeksi Sanomien puolesta sitä, miten Suomi ajettiin valtamedian harjoittamalla voimakkaalla manipuloinnilla, vääristelyllä ja salailulla EU:n jäseneksi ja euron käyttäjäksi. Siis sitä, miten Suomi ajettiin loukkuun, mistä Raution mukaan ei muka voitaisi halvalla pois päästäkään.

Jotkut entiset vaikuttajat ovat nyt häveten katureneet päälehtien suuria, jäsenyyttä puoltavia ilmoituksia juuri ennen kansanäänestystä vuonna 1994. Nuo ilmoitukset olivat kuitenkin vain piste iin päällä toimistusten vuosikausia harjoittamaan, ja yhä jatkuvaan, manipulointiin verrattuna. Poliittiset päätökset EU-jäsenyydestä ja eurosta tehtiin käsittäkseni Suomen lakeja rikkoen ja valtamedian tahdon mukaisesti. Milloin Suomen valtamedia Sanomain johdolla mahtanee pyytää anteeksi?

Rautiolta jää myös tekemättä johtopäätös, että eurosta pitäisikin erota hyvään aikaan eli nyt, kun Suomi on vielä taloudellisesti hyvässä maineessa. Ensi keväänä on tarkoitus julistaa Suomenkin talous kuralla olevaksi, mihin sitten lääkkeeksi otetaan lisää kapitalismia, vähäosaisten kurjistamista ja lisää EU:n liittovaltiota. Siis vallan luovuttamista kansainväliselle suurpääomalle sekä Saksalle ja Ranskalle.

Rautiolta jää tekemättä myös johtopäätös, että parasta onkin erota samantien sekä EU:sta että eurosta. Silloinhan kaikki tapahtuu kivuttomimmin. Jäisimme Euroopan talousalueen eli ETA:n jäseneksi. Tuo jäsenyyshän jatkuu taustalla edelleen ja Norja ja Islanti elävät pelkästään sen varassa. Pitkällä tähtäyksellä parasta olisi neuvotella sitten Sveitsin tavoin erillissopimukset EU:n kanssa.

Mauri Nygård.

On myös huomattava, että eroaminen eurosta ei välttämättä tarkoita pelkästään Suomen markan varaan jäämistä. Jos markka pelottaa päättäjiä, niin onhan valuuttapolitiikassa myös kaikenlaisia välimuotoja. Voidaan esimerkiksi solmia valuuttaunioni Ruotsin tai muitten Pohjoismaitten kanssa.

Rautio vetää tuekseen ulkomaisen professorin. Vastaavaa suurella rahalla tutkimusta tekevää guria tarvittiin silloin, kun eurooppalaisia piti manipuloida Maastrichtin sopimuksen taakse. Professori, alunperin juristi Paolo Cecchini todisti tutkimuksillaan, miten koko Eurooppa pääsee valtavaan taloudelliseen kasvuboomiin, kun luvutut neljä talouden vapautta päästetään irti. Tuon vuoksihan Suomenkin piti alunperin mukaan mennä. Tuloksena sisäänpäisyehdoista oli kuitenkin lama tai taantuma koko läntiseen Eurooppaan.

Suomen media tosin syytti lamasta suomalaista duunaria, väliin pankinjohtajia tai idänkauppaa.

Kysymys median vallasta on äärimmäisen tärkeä ja varsin vaiettu ongelma. Kun ns. demokraattisen valtion elimet valistuksen aikakaudella ideoitiin, niin silloin ei ollut hajuakaan nykyisen kaltaisesta massatiedotuksesta tai mediasta. Niinpä sen valtaa ei ole otettu mitenkään huomioon valtiolimissämme.

Varsin useassa maassa on kuitenkin järjestelmä, jonka mukaan myös vallankäytön marginaalissa olevat ja eduskunnan ulkopuolisetkin saavat mielipiteensä jo-

tenkin esille valtamediassa. Meillä on käytössä päinvastainen järjestelmä. Media valitsee etukäteen vaalien voittajat ja media tietää järjestää erikseen tilaisuuksia "suurille puolueille". Näin media ohjaa vaihtoehtoja vain samankaltaisia vaihtoehtoja. Eipä presidentinvaaleissa ole vielä ehdolla ketään, joka vaatisi eroamista EU-jäsenyydestä.

Raution kirjoitukseen sisältyy ajatus, että euro on ollut huono valinta. Eriyksen huono tuo valinta on ollut turismista riippuvaisille maille. Pahimmillaanhan vakaaksi valehdellun euron arvo kohosi viime vuosikymmenellä 85 prosenttia dollariin nähden. Eipä siis kannata jäädä Roomaan tai Kreikkaan, kun maailma on täynnä halpamaita.

Raution tekstin pitäisi herättää myös kysymään, miten valtiot ovat velkaa yksityisille pankeille ja rahoituslaitoksille. Eikö valtioilla pitäisi olla itsellään oikeus painaa tarvittaessa rahaa? Nyt tuo oikeus on annettu euromaissa kokonaan ulkopuolisille. Täysero eurosta ja EU:sta antaisi valtiolle ainakin jonkinlaisen mahdollisuuden ottaa rahapolitiikka ja rahan "painaminen" demokraattiseen kontrolliin.

Tietenkin eurosta ja EU:sta eroaminen jotain kustannuksiakin tuo, kuten maksoi liittyminenkin, mutta eroamalla säästettäisiin paljon muita kuluja, sillä jäsenyys se vasta maksaa-

Mauri Nygård
VEU:n hallituksen jäsen

EU-direktiivi kieltää väittämästä, että vesi voi ehkäistä nestehukkaa

EU:n kolme vuotta puurtanut tutkimuspaneeli tuli mielenkiintoiseen johtopäätökseen:

Aikaisemmin tosiasiana pidetty veden juomisen vaikutus ihmiskehon nestetasapainon ylläpitämiseen ei oikeuta väittämään, jonka mukaan vesi voisi ehkäistä nestehukkaa. Tällaisen ilmoituksen kiinnittäminen esim. juomavesipulloon, saattaa nyt johtaa jopa kahden vuoden vankeusrangaistukseen direktiivin uhmaajille. Asiasta uutisoi ensimmäisenä *The Telegraph*.

Asia on herättänyt suurta huomiota (ja hauskuutta) Englannissa, jossa direktiivi astuu voimaan, muiden EU-maiden tavoin, ensi vuoden alusta. Britannian terveysministerön tiedottaja kommentoi: "Tietenkin vesi estää nestehukkaa. Vaikka kannatamme EU:n tavoitetta valheellisten tuoteselosteiden karsimiseksi, on meidän ensisijaisesti turvauduttava terveeseen järkeen."

Vielä kovempaa kritiikkiä kuului konservatiivien euroedustajan Roger Helmerin taholta: "Tämä on täyttä typeryyttä. Euro palaa, EU on hajoamassa ja tässä sitä

Vesi ei ehkäise nestehukkaa, väittää EU.

sitten ollaan; korkeasti palkatut, hyvää eläkettä kerjyivät virkamiehet ovat huolissaan veden itsestään selvistä ominaisuuksista ja yrittävät kieltää meiltä oikeuden sanoa se, mikä pitää kiistämättömästi paikkansa. Jos pitää hakea esimerkki EU-projektien typeryydestä, niin tässä se on."

Lääkäriseura Duodecimin terveystiedotuksen mukaan dehydraatio eli nestehukka tarkoittaa "veden riittämättömästä saannista tai liiallisesta menetyksestä johtuvaa elimistön kuivumista". Suomen Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen ohjeistaa kansalaisia juomaan päivittäin 1–1,5 litraa nestettä, josta valtaosan tulisi olla vettä.

VEU:n HALLLITUS

Puheenjohtaja

Olli Salin, olli.salin@hel.fi

Jäsenet

Antti Holopainen, antti.holopainen@a-klinikka.fi
Veijo Kare, veijo.kare@sysma.fi
Milutin Krivokapic, milutin.krivokapic@easyone.fi
Lea Launokari, lea.launokari@nettilinja.fi
Reine Lindeman, reine.lindeman@gmail.com
Mauri Nygård, mnyg@pp.kpnet.fi
Miira Oksanen, miira.oksanen@gmail.com
Thomas Wallgren, thomas.wallgren@helsinki.fi

Varajäsenet

Pekka Lundgren, pekkalundgren@hotmail.com
Stig Lång, stigliang84@hotmail.com
Saku Mättö, saku.matto@gmail.com
Jyrki Yrttiaho, jyrki.yrttiaho@eduskunta.fi

Pääsihteeri

Jussi Lilja, 0400 722 706, jussi.lilja@iki.fi

Toimisto

(09) 682 3422, veu@co.inet.fi

Islanti on toipumassa talouden romahtamisesta

Vuonna 2008 tapahtuneesta pankkiromahduksesta toipuminen on päässyt Islannin osalta hyvään vauhtiin. Vaikeudet alkoivat syksyllä 2008, kun maan kolme suurinta pankkia romahti muutamassa päivässä. Päinvastoin kuin ns. euroalueen velkaongelmaa Islanti on tehokkaasti käyttänyt hyväkseen oman finanssipolitiikkansa suomaa mahdollisuutta. Maan toipuminen edellytti oman valuutan kruunun noin 50%:n devalvointia ja varsin kovan kamppailun jälkeen, joka sisälsi muun

muussa kaksi kansanäänestystä, Islanti jätti suuren osan ulkomaan veloistaan maksamatta. Pankit otettiin valtion haltuun ja niiden määrä lähes puolittui siten, että 23 pankista on enää jäljellä 14.

Muutokset toki vaikuttivat tavallisten islantilaisten elämään. Valtion menoja leikattiin, hinnat nousivat ja bkt supistui kahden vuoden aikana n. 10% ja työttömyys nousi kymmenen prosenttiin. Silti Islanti kelpaa malliksi nykyisille euromaille, etenkin

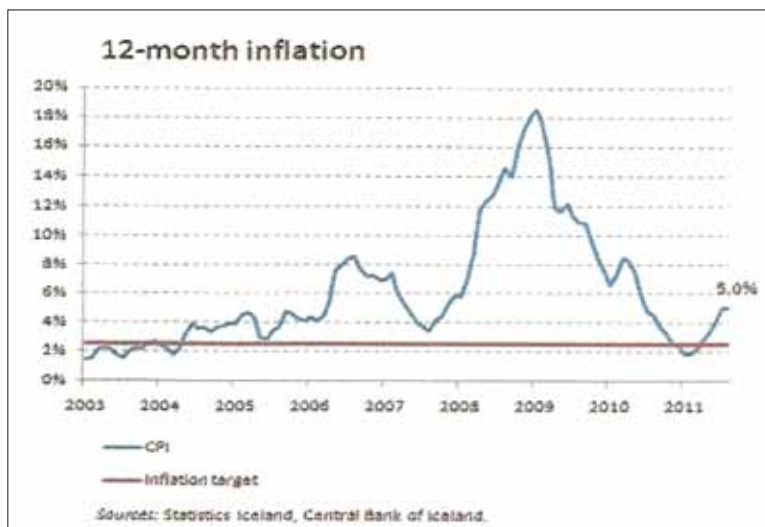
Islannin "kattilavallankumous" toi tuloksia.

Kreikalle ja Portugalille, jotka tarpevat rahapolitiikan suossa ilman toimivia työkaluja joilla ongelmat voitaisiin voittaa. Devalvaatio on euron oloissa poissa laskuista ja sen sijaan pakotetaan taloutta sopeutumaan sisäisellä devalvaatiolla eli palkkojen alentamisella. Se on jo tähän mennessä osoittautunut virheeksi.

Islannin keskuspankki on onnistunut vakauttamaan kruunun ja sen ohjauskorkeus on pudonnut huippulukemasta 18%:sta 4,25%:iin. Islanti on tänä vuonna palannut kansainvälisille rahoitusmarkkinoille ja saanut jo noin miljardin euron lainan. Valtion velka on painunut hyvälle EU tasolle 80%:in. Nyt talouskasvu

lisää inflaatiota Islannissa. Työttömyys on reilut 6%, joka on alempi kuin useimpien EU-maiden ja USA:n. Maan EU-jäsenyydestä ei juuri enää puhuta, kun se kriisin alkuhämminissä oli hallituksen ohjelmassa. Syykin on selvä. Kansalaisten enemmistö vastustaa näitä kaavailuja.

Jussi Lilja

Miksi kannattaa olla VEU:n jäsen?

Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry välittää kriittistä tietoa EU-politiikan vaikutuksista ja tarjoaa kansalaisille hyvän toimintafoorumin.

Koska EU-ratkaisut ovat puhtaasti poliittisia, viimeinen sana on oltava meillä itsellämme.

Haluamme päätösvallan säilyvän kansalaisilla. Ta-

voitteemme on liittovaltiokehityksen pysäyttäminen - ja Suomi irti EU:sta!

Jos et ole jäsen, liity nyt!

Ilmoita maksuasi riittävät yhteystietosi, jotta

postit tulee varmasti perille.

Jäsenmaksuun kuuluu VAIHTOEHTO-lehden vuosikerta!

Ilmoita nimesi osoitteesi ja mahdolliset muut yhteystietosi e-maililla oheisen linkin kautta:

veu@co.inet.fi

Haluatko mukaan aktiiviseen toimintaan?

VEU on mukana mm. Sosiaalifoorumissa ja lisäksi VEU järjestää omia tapahtumia. Näihin kaikkiin tarvitaan käytännön tekijöitä. Ilmoittaudu toimistoon puhelimitse, sähköpostilla tai kirjeitse niin saat tietoa seuraavista tapahtumista joissa voit olla mukana.

Jäsenmaksut:

Henkilöjäsen 17 euroa/vuosi, sisältää Vaihtoehto-lehden vuosikerran

Työtön/opiskelija 8,50 euroa/vuosi, sisältää Vaihtoehto-lehden vuosikerran

Perhejäsenmaksu 34 euroa/vuosi, sisältää Vaihtoehto-lehden vuosikerran

Jäsenmaksutilimme: Sampo 800015-926663

Ilmoita osoitetietosi mielellään erikseen kirjeellä, e-maililla tai puhelimitse.

Jos haluat VEU:n tiedottavan tapahtumista ja toiminnasta Sinulle sähköpostitse ilmoita oma s-posti-osoitteesi VEULle: veu@co.inet.fi

Sesejen tilinumero, saaja Mottagarens kontonummer, mottagare Sampo 800015-926663 Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry Mäkelänkatu 15 00550 Helsinki		TILISIIRTO GIRERING Jäsenmaksu, sis.lehden 17 € Opiskelijat, työttömät 8,50 € Perhejäsenmaksu 34 € Kannatusmaksu Huom! Kirjoita selvästi nimi, osoite, maksulaji, summa sekä vuosi Viesti Meddelande		KUITTI KVITTO Saaja ja maksaja Mottagare och betalare	
Maksaja Betalare		Viestinumero referensnummer		Vite-nummer Referensnummer	
Allekirjoitus Underskrift		Eräpäivä Förfallodag		€	
Tiliä nro Från konto nr		€		Tiliä nro Till konto nr	
		€		Tiliä nro Från konto nr	